

Ziet de relatie tussen Kerk en Staat er anders uit in Centraal- en Oost-Europa? Reportage uit Hongarije

Kies kant van het kind

Met de campagne *Armoede is geen kinderspel* strijdt Welzijnszorg dit jaar voor een van de meeste kwetsbare groepen in onze samenleving

- ▶ Achttien procent van de Belgische kinderen leeft in armoede, tegenover vijftien procent van de volwassenen
- ▶ Welzijnszorg pleit voor een leefbaar inkomen voor elk gezin
- ▶ Aangepaste opvoedingsondersteuning voorkomt dat kleine vragen grote problemen worden

Jozefien VAN HUFFEL

Vijftien jaar is het geleden, van de advent van 1996, dat kinderen centraal stonden in de campagne van Welzijnszorg. „Hoog tijd dus om het opnieuw specifiek over hen te hebben, want het is een kwetsbare groep”, meent politiek medewerker Bert D’hondt. Bijna een op de vijf minderjarigen leeft onder de armoedegrens.

In de campagne *Armoede is geen kinderspel* formuleert Welzijnszorg dit jaar vier beleidsvoorstellen. Ze geven kinderen in armoede meer kansen op meerdere terreinen: in de opvoeding, op school, in de vrije tijd. D’hondt: „De eisen op zich zijn nieuw. Over opvoedingsondersteuning werd in 1996 bijvoorbeeld niet eens gesproken. Maar de achterliggende, grote problemen zijn helaas nog steeds dezelfde.”

Een eerste voorstel van de campagne is dan ook om de omvang van uitkeringen afhankelijk te maken van de gezinssamenstelling. „Ook de voorbije jaren vroegen we aandacht voor de nood aan leefbare inkomens, maar die nood is nog groter voor gezinnen in armoede”, legt D’hondt uit. „De leeflonen zijn te laag en met het kindergeld betaal je slechts de helft van de kost om een kind groot te brengen. Te laag plus te laag, dat maakt veel te laag. Het budget van koppels met twee kinderen is veertig procent te klein om de armoedegrens te halen.”

Een laagdrempelig punt voor opvoedingsvragen in elke ge-

Kinderen uit kansarme gezinnen voelen zich op school nog al te vaak uitgesloten. © Layla Aerts

meente is het opmerkelijke tweede voorstel van Welzijnszorg. De vraag komt voort uit gesprekken met mensen in armoede bij Welzijnsschakels. Iedere ouder twijfelt soms of hij goed bezig is, maar mensen in armoede zien het soms niet zitten om bij de reguliere diensten aan te kloppen voor opvoedingsondersteuning.

D’hondt: „Ze schamen zich, hebben nare ervaringen met bepaalde diensten of vrezen dat hun vraag – over bedplassen of over een kind dat huilt – kan leiden tot een hulpverlenerstraject waarover ze geen controle meer hebben. Daardoor blijven ze met kleine vragen zitten en groeien die uit tot grote problemen.”

Soms krijgen gezinnen ook advies waarmee ze niets aankunnen.

Een druk kind kan dan wel baat hebben bij een sportclub, het is niet vanzelfsprekend om dat te betalen. „Vaak zijn de raadgevers niet geschoold om te werken met mensen in armoede”, zegt D’hondt.

„Zowel het leefloon als het kindergeld is te laag. En te laag plus te laag, dat maakt veel te laag”

„Wij stellen daarom voor dat meerdere actoren in elke gemeente, zoals een Welzijnsschakel, school en opvoedingsdienst, gaan samenzitten”, vervolgt hij. „Ze zouden een plek moeten vormen waar mensen in armoede

zich veilig voelen met hun opvoedingsvragen. Waar ze bij elkaar terecht kunnen zowel als bij een beroepskracht.”

Een derde beleidsvoorstel van Welzijnszorg is het aanbieden van een lessenspakket over kansarmoede in alle lerarenopleidingen. D’hondt: „Het is moeilijk om je in te leven in de situatie van een kansarm gezin. Kleinigheden kunnen echter leiden tot uitsluiting op school. Een ouder doet bijvoorbeeld zijn uiterste best om de schoolrekening te betalen, maar kan voor een verjaardagstraktatie niet even veel uitgeven als andere ouders. Het kind valt dan uit de boot. Een goed gevormde leerkracht kan zo iets voorkomen.”

Welzijnszorg pleit ten slotte ook voor een toegankelijk vrije-

tijdsaanbod voor kinderen en jongeren. „Daarmee sluiten we aan bij het gezamenlijke jaarthema van de jeugdbewegingen, dat over armoede gaat. Zij geven echter zelf aan dat het moeilijk is om kansarme kinderen en jongeren te integreren in hun werking”, stelt D’hondt. „Daarom moet ook het specifieke aanbod voor de doelgroep worden uitgebreid, zodat ook kinderen in armoede kunnen kiezen voor een hobby die hen interesseert.”

Meer info via 02 502 55 75 of www.armoedeisgeenkinderspel.be. Op bovengenoemde website verzamelt Welzijnszorg zo veel mogelijk handafdrukken, als teken van steun voor haar eisen.